

med det ærede Medlems Tankegang. Jeg tror ikke at feile, naar jeg mener, at det ærede Medlems Anskuelse er den, at begge Forslag, baade Flertallets og Mindretallets, saavel som Regjeringens, forsaavidt maa siges at være rigtige, som de praktisk ville føre til at afhjælpe en hel Del af de Ulemper, der maa siges at flæbe ved den nuværende Tingenes Tilstand. Han ønskede i og for sig at gjøre Skridtet fuldt ud og følge Udvalgets Flertal; men da der viser sig Vanskeligheder derved, idet man ved at gjøre dette store Skridt risikerer ikke at komme til noget Resultat, anser det ærede Medlem det ikke for urigtigt at følge Mindretallet, men tvertimod for ikke blot det Rigtigste, men for rigtigt at gaa den Vej, Udvalgets Mindretal foreslaar. Saaledes har jeg forstaaet det ærede Medlem af Mindretallet, og det forekommer mig, at denne Maade at betragte Sagen paa er fuldstændig i sin Orden. Ja, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) kom jo rigtig nok med den forslidte Udtalelse, at man kunde vente Dyrehavstiden med, da man havde ventet saa længe. Han mente, at der ikke kunde være Tale ialfald om mere end nogle faa Aar. Dertil skal jeg for det Første bemærke, at denne Henvisning til, at vi gjerne kunne vente, fordi vi have ventet saa længe, forekommer mig ikke at stemme videre vel med den Holdning, som det ærede Medlem ellers ved flere Leiligheder indtager. Det ærede Medlem fremtræder ofte som en meget ivrig Fremstridtsmand, som den, der med Ungdommens Raaskhed og Utaalmodighed vil, at man skal gaa frem uden at se til Høire eller Venstre. Dermed stemmer den Betragtning ikke rigtig, tror jeg, at man nu gjerne kan vente nogle Aar, fordi man har ventet saa længe. Det forekommer mig, at netop den Omstændighed, at denne Sag har været Gjenstand for Forhandling nu i omtrent en halv Snæs Aar, vel maa opfordre os til at gribe den Leilighed, der nu frembyder sig til at føre Sagen til en Ende, der er af den Besskaffenhed, at man derved selv efter den ærede Ordførers Indrømmelse idag virkelig naar de praktiske Goder, som tilsigtes gennem en Reform som den, der er Tale om. Jeg

kunde endda forstaa det ærede Medlems Betragtning, dersom man ved at vedtage et saadant Forslag, som i dette Dieblik kan ventes gennemført, affaar enhver videre Udvikling af denne Sag; men det er jo aldeles ikke Tilfældet. Ikke at tale om, at der udtryffeligt staaer i Lovforslaget, at Loven skal underkastes en Revision om 10 Aar; er der jo en Mulighed tilfede for, at en Gjenoptagelse af Sagen kan finde Sted meget hurtigere end om 10 Aar. Regjeringen kan jo tage Initiativet; men ogsaa ethvert enkelt Medlem, altsaa ogsaa det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), har det i sin Magt at reise Spørgsmaalet, naar han vil. Altsaa Sagen stiller sig virkelig saaledes, at dersom vi nu vedtage, hvad vi kunne faa, erkjende vi jo Alle, at derved i mange Henseender vindes praktisk vigtige Goder, og at vi aldeles ikke i fjerneste Maade derved ere forhindrede fra, dersom vi ikke mene at have vundet nok, at begynde at arbejde paa at gaa endnu videre. Det er saa langt fra, at vi ved at vedtage Lovforslaget, som det foreligger, affære os fra en videre Udvikling, at jeg tvertimod paaistaar — og jeg tror, at Enhver, der roligt vil overbeie Sagen, maa give mig Ret deri —, at vi netop ved at vedtage Lovforslaget bringe Sagen ind i et Spør, hvor det er meget lettere at føre den videre, end naar man lader Sagen staa paa det Punkt, hvor den nu staaer; thi ved at vedtage Forslaget faa vi i Principet slaaet fast, at Nøgtsdagen har en Naadighed paa dette Omraade; vi faa slaaet fast, at disse Lønningsforhold i det Hele trænge til en Omordning; vi faa saa at sige Haand i Hante med Sagen; det er Principet, vi faa at sige føre ud og hævde ved at vedtage Lovforslaget. Naar Sagen derimod nu falder, saa bliver den staaende paa det samme Spør, hvor den nu har staaet i 10 Aar, og den bliver i Virkeligheden bragt i et Afvæ. Man tror, at Folkethinget ved her at tilbagevise et Skridt, der er gjort fra en Regjerings Side, som paa dette Punkt er gaaet videre end alle dens Forgængere, og som er gaaet meget videre end der, som den ærede Ordfører gjentagne Gange har gjort opmærksom paa, i ind-